

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 5 квітня 2022 р. № 413

Київ

Про затвердження Порядку тримання військовополонених

З метою встановлення порядку здійснення заходів щодо тримання військовополонених згідно з нормами міжнародного права та відповідно до статті 9 Закону України “Про оборону України” Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Затвердити Порядок тримання військовополонених, що додається.

2. Установити, що фінансування заходів щодо тримання військовополонених у таборах та дільницях для тримання військовополонених у 2022 році здійснюється за рахунок коштів резервного фонду державного бюджету.

3. Міністерству юстиції:

визначити та перепрофілювати установи виконання покарань Державної кримінально-виконавчої служби під тaborи для тримання військовополонених;

утворити дільниці для тримання військовополонених в установах виконання покарань та слідчих ізоляторах Державної кримінально-виконавчої служби;

організувати розміщення, тримання, охорону та медичне забезпечення військовополонених у таборах та дільницях для тримання військовополонених;

забезпечити негайне інформування органів Служби безпеки, прокуратури та Національної поліції про прийняття військовополонених до таборів та дільниць для тримання військовополонених;

подати до 15 квітня 2022 р. Кабінету Міністрів України пропозиції щодо обсягу видатків з резервного фонду державного бюджету, необхідних для здійснення заходів щодо тримання військовополонених у таборах та дільницях для тримання військовополонених.

4. Міністерству закордонних справ організувати зовнішні зв'язки з іноземними державами та міжнародними організаціями стосовно тримання та повернення військовополонених.

5. Міністерству інфраструктури забезпечити координацію заходів з перевезення військовополонених, а також надання їм послуг поштового зв'язку.

6. Міністерству оборони разом з Міністерством інфраструктури за попереднім погодженням з Міністерством юстиції організувати супроводження військовополонених до таборів та дільниць для тримання військовополонених .

7. Міністерству внутрішніх справ організувати фотографування, дактилоскопічний облік та облік генетичних ознак військовополонених протягом семи календарних днів з дня отримання інформації про їх прибуття до таборів та дільниць для тримання військовополонених.

8. Військовим адміністраціям сприяти наданню медичної допомоги військовополоненим відповідно до вимог Порядку, затвердженого цією постановою.

9. Центральним органам виконавчої влади у місячний строк привести власні нормативно-правові акти у відповідність з цією постановою.

Прем'єр-міністр України

Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 5 квітня 2022 р. № 413

ПОРЯДОК
тримання військовополонених

I. Загальні положення

1. Цей Порядок установлює загальні вимоги щодо тримання військовополонених відповідно до норм міжнародного права з моменту введення воєнного стану, який охоплює воєнний час і частково відбудовний період після закінчення воєнних дій.

2. У цьому Порядку терміни вживаються в такому значенні:

військовополонені – особи, які мають право на цей статус відповідно до статті 4 Женевської конвенції про поводження з військовополоненими від 12 серпня 1949 р. (далі — Женевська конвенція) та статті 44 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 р., що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 р.;

дільниця для тримання військовополонених — окреме ізольоване приміщення у виправній колонії мінімального рівня безпеки із загальними умовами тримання, середнього та максимального рівня безпеки, а також у слідчому ізоляторі Державної кримінально-виконавчої служби (далі — установа Державної кримінально-виконавчої служби), призначене для тимчасового перебування військовополонених;

медична документація — документ, створений в електронній системі охорони здоров'я, або паперовий документ за формою, визначеною МОЗ, що містить інформацію про стан здоров'я військовополоненого, надану йому медичну допомогу та її результати (висновки);

полон — тимчасове обмеження свободи особи, яка підпадає під одну з категорій осіб, наведених у статті 4 Женевської конвенції, та яка брала участь у воєнних діях, з метою недопущення її до подальшої участі в таких діях;

репатріація — повернення на батьківщину з поновленням громадянських прав військовополонених, які під час воєнних дій опинилися за межами своєї країни та перебували тривалий час не на своїй батьківщині, з урахуванням міжнародних зобов'язань України щодо дотримання принципу, згідно з яким забороняється повертати чи видавати будь-яку особу іншій державі, якщо є серйозні підстави вважати, що їй там

можуть загрожувати застосування катувань, переслідування чи інші серйозні порушення прав людини;

табір для тримання військовополонених (далі – табір) – установа, що утворюється Мін'юстом для розміщення та тримання військовополонених у період дії на території України воєнного стану, який охоплює воєнний час і частково відбудовний період після закінчення воєнних дій.

Терміни держава-покровителька та духовний персонал вживаються у цьому Порядку в значенні, наведеному в Додатковому протоколі до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 р., що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I).

II. Загальні засади тримання військовополонених

3. З військовополоненими завжди поводяться гуманно, не допускаючи стосовно них насильства, репресалій, жорстокого поводження і тортур, образливого та принизливого ставлення, залякування та цікавості публіки, засудження та застосування покарання без попереднього судового рішення, винесеного судом, який створено належним чином. Зокрема, військовополонених не можна піддавати фізичному каліченню, медичним чи науковим експериментам будь-якого характеру, проведення яких не обґрунтоване у зв'язку з потребою в медичному, стоматологічному або стаціонарному лікуванні військовополонених та які не проводяться в їх інтересах.

4. До військовополонених за будь-яких обставин ставляться з повагою до їх особи та честі. З жінками поводяться з усією повагою, зумовленою їх статтю, так само прихильно, як і з чоловіками. До офіцерів та військовополонених, які прирівняні до них, ставляться з повагою, належною їх званню та віку. Військовополонені в повному обсязі зберігають свою цивільну правоздатність, якою вони користувалися до полону. Пораненим та хворим з числа військовополонених надається своєчасна медична допомога.

5. Держава відповідає за поводження з військовополоненими. Військовополонені перебувають під владою держави, а не окремих осіб чи військових частин.

Військовополонені мають право особисто або через довірену особу звертатися до адміністрації табору, Мін'юсту чи держави-покровительки з клопотанням (заявою, скаргою) щодо умов їх тримання в таборі.

Клопотання (заяви, скарги) військовополонених, адресовані до Мін'юсту чи держави-покровительки, адміністрація табору надсилає за належністю не пізніше трьох діб з часу їх подання.

Якщо у клопотанні (заяві, скарзі) містяться вимоги або пропозиції, які можуть бути вирішені адміністрацією табору на місці, вони розглядаються

і вирішуються в установленому законодавством порядку. Такі клопотання (заяви, скарги) надсилаються адресату, а до клопотань (заяв, скарг) адміністрація табору долучає довідку про вжиті заходи. Про результати розгляду клопотань (заяв, скарг) і вжиті заходи повідомляють військовополоненому під підпис.

6. Військовополонені можуть передаватися державі, яка є учасницею Женевської конвенції, за умови, що така держава має намір та змогу застосовувати положення Женевської конвенції. У такому разі відповідальність за застосування положень Женевської конвенції несе держава, до якої передають військовополонених.

Якщо держава, до якої передали військовополонених, не виконає положень Женевської конвенції, Україна після одержання повідомлення держави-покровительки вживає ефективних заходів для виправлення становища або вимагає повернення їй військовополонених.

Військовополонені дотримуються законодавства України. Стосовно будь-якого військовополоненого, який порушив законодавство України, можуть вживатися судові або дисциплінарні заходи. Військовополонений може бути покараний лише один раз за один і той самий проступок або за одним і тим самим звинуваченням. Статус військовополоненого та право на відповідне поводження з ним набирають чинності з моменту взяття військовослужбовця в полон.

Особа, яка брала участь у воєнних діях і потрапила в полон, якщо вона має право та претендує на статус військовополоненого, або якщо держава, від якої така особа залежить, вимагає для неї зазначеного статусу шляхом повідомлення про це Україні або державі-покровительці, вважається військовополоненим та користується захистом Женевської конвенції.

У разі виникнення сумніву в тому, чи має особа, яка потрапила в полон, право на статус військовополоненого, вона зберігає такий статус та користується захистом Женевської конвенції і Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 р., що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), доти, доки її статус не буде визначено компетентним судовим органом.

Якщо особа, яка потрапила в полон, не затримується як військовополонений та підлягає суду за правопорушення, пов'язане з воєнними діями, вона має право на статус військовополоненого перед судовим органом і на ухвалення рішення з цього питання. За наявності можливості згідно із застосовуваною процедурою зазначене рішення ухвалюється судом, що розглядає правопорушення. Представники держави-покровительки мають право бути присутніми на такому судовому розгляді, якщо він в інтересах державної безпеки не відбувається на закритому судовому засіданні. У такому разі держава-покровителька повідомляється відповідним чином.

Оперативно-розшукові та контррозвідувальні заходи щодо військовополоненого здійснюються в установленому законодавством України порядку.

Військовополонені, за винятком офіцерів, повинні виконувати військове вітання до всіх офіцерів держави, що тримає в полоні, та виявляти до них зовнішні ознаки поваги. Військовополонені офіцери зобов'язані виконувати військове вітання лише до старших за військовим званням офіцерів, проте до начальника табору військовополонених виконується незалежно від його звання. Дозволяється носіння нагород, розпізнавальних знаків та шевронів.

Застосування зброї проти військовополонених, зокрема проти тих, які тікають або намагаються здійснити втечу, є надзвичайним заходом, якому завжди повинні передувати попередження про намір її застосування.

Допит військовополонених проводиться зрозумілою для них мовою, без застосування катувань та інших примусових заходів.

Під час допиту кожний військовополонений зобов'язаний повідомити лише свої прізвище, ім'я та по батькові, військове звання, дату народження і особистий номер або у разі відсутності зазначених відомостей – іншу рівноцінну інформацію. Посвідчення особи пред'являється військовополоненим на вимогу, але в жодному разі воно не може бути вилучено в нього. Військовополонених, які не можуть надати про себе відомості через свій фізичний або психічний стан, передають до медичної частини. Особу таких військовополонених встановлюють усіма можливими засобами без застосування катувань та інших примусових заходів.

Усі речі та предмети особистого користування, засоби індивідуального захисту, розпізнавальні знаки та знаки державної належності, нагороди, відзнаки, предмети обмундирування і харчування, грошові суми та предмети, що мають суб'єктивну цінність (крім зброї, військового спорядження та бойових документів), залишаються у власності військовополонених, крім випадків, коли вилучення зазначених предметів та речей необхідне для забезпечення безпеки військовополонених. У такому разі вилучення здійснюється лише з дозволу начальника табору.

Усі речі, а також грошові суми повинні бути повернуті військовополоненим після закінчення перебування їх у полоні в тому вигляді, в якому вони були вилучені.

Військовополонені завжди повинні мати при собі документи, що засвідчують особу.

7. Табори позначаються літерами "PW" або "PG" та розташовуються таким чином, щоб їх чітко було видно з повітря.

Заборонено розміщення таборів поблизу підприємств атомної енергетики, об'єктів підвищеної небезпеки, а також воєнних об'єктів. Також не допускається використання таборів і військовополонених для захисту воєнних об'єктів або будь-яких пунктів чи районів під час ведення військових операцій.

III. Загальні засади створення та функціонування таборів

8. Комплектування посад персоналу таборів здійснюється відповідно до законодавства України.

Організаційна структура таборів визначається Мін'юстом та включає:

організацію повсякденної діяльності військовополонених;

здійснення охорони та забезпечення режиму тримання військовополонених, запобігання втечам, розшук військовополонених, які здійснили втечу, а також припинення масових заворушень та групової непокори;

запобігання, виявлення, розкриття і припинення кримінальних та інших правопорушень, вчинених на території таборів чи поза їх межами військовополоненими, а також персоналом таборів під час виконання ними службових обов'язків, виявлення причин, передумов і обставин їх вчинення із залученням інших правоохоронних органів відповідно до законодавства України;

залучення військовополонених до виконання робіт, планування виробничих норм, навчання і перепідготовку військовополонених, здійснення контролю за дотриманням техніки безпеки на виробництві, забезпечення витратними матеріалами, спецодягом і знаряддями праці;

забезпечення таборів усіма видами матеріально-технічного постачання, виконання робіт з переобладнання та ремонту приміщень, роботу лазень, їдалень, складів, пральних, дезінфекційних камер, підтримання у справному стані засобів зв'язку, електроустаткування і електроосвітлення, зберігання і облік матеріально-технічних засобів та фондів таборів;

ведення персонального та статистичного обліку військовополонених, спеціального обліку офіцерського складу та інших прирівняних до них категорій; проведення реєстрації всіх військовополонених, що прибувають, підготовку до відправки документів військовополонених, оформлення їх вибуття з табору;

здійснення оперативно-розшукової діяльності серед військовополонених з метою забезпечення безпеки від їх можливих організованих виступів та дій на території України, виявлення інформації, яка становить цінність для оборони та внутрішньої безпеки України, у

взаємодії з іншими правоохоронними органами відповідно до законодавства України;

фінансове забезпечення таборів, організацію і ведення фінансової звітності, нарахування і виплату грошового забезпечення військовополоненим та ведення їх особистих рахунків;

надання медичної допомоги військовополоненим, зокрема забезпечення їх лікарськими засобами, медичними виробами, технічними та іншими засобами реабілітації, засобами особистої гігієни першої необхідності, а також ведення медичної документації;

здійснення санітарно-епідеміологічного нагляду на території таборів;

забезпечення готовності протипожежного інвентарю та здійснення профілактичних протипожежних заходів на території таборів, ліквідацію пожеж та несення пожежно-постової служби.

9. У таборах виділяються дві ізольовані зони: житлова – для розміщення військовополонених, виробнича – для виконання ними роботи, а також ізольовані структурні дільниці: для карантину та діагностики, проведення індивідуальної роботи та адаптації, посиленого контролю та відправки.

На території виробничої зони обладнуються виробничі об'єкти, на яких можуть працювати військовополонені.

Для забезпечення життєдіяльності військовополонених у таборах обладнуються приміщення для розміщення військовополонених, лазня, їдальня, пральня, медична частина, приміщення для карантину та діагностики, кухня, пекарня, штаб, майстерні для ремонту взуття та одягу, крамниця тощо.

Охорона військовополонених здійснюється підрозділами охорони таборів. Підтримання порядку серед військовополонених та забезпечення режиму тримання здійснюється підрозділами нагляду таборів.

Організація охорони та забезпечення режиму тримання здійснюється персоналом таборів відповідно до законодавства України з урахуванням вимог цього Порядку.

Проїзд на територію таборів персоналу таборів та іншим особам на власному транспорті заборонено.

Виведення, повернення військовополонених для виконання робіт на територію та з території виробничої зони здійснюється під контролем персоналу таборів.

10. Режим тримання військовополонених у таборах повинен забезпечити їх ізоляцію від місцевого населення та виключити можливість їх втечі. Використання таборів і військовополонених для захисту воєнних об'єктів заборонено.

11. Розпорядок дня в таборах встановлюється начальниками таборів. У розпорядку дня повинна бути передбачена робота на виробництві не менше ніж 8 годин на добу та сон не менше ніж 8 годин на добу.

12. У всіх таборах відкривають крамниці, в яких військовополонені можуть купувати продукти харчування, мило, тютюн та предмети першої необхідності. Розцінка товарів не повинна перевищувати ринкових цін.

Перелік продуктів харчування та предметів першої необхідності, які військовополонені можуть купувати в крамницях, отримувати в посилках та зберігати при собі, визначається згідно з додатком 1.

Прибутки від крамниць зараховуються до спеціального фонду та використовуються на благо військовополонених. В управлінні крамницями та спеціальним фондом можуть брати участь представники військовополонених.

Військовополонені мають право за рахунок коштів, що розміщені на їх особистих рахунках, передплачувати і одержувати газети, журнали, інші періодичні видання без обмеження їх кількості.

13. Представники чи уповноважені держав-покровительок мають право без обмежень у часі та кількості відвідувати всі місця, де тримаються військовополонені, зокрема місця ув'язнення та виконання робіт.

Представників чи уповноважених держав-покровительок допускають до усіх приміщень, якими користуються військовополонені, а також до місць відправлення (приймання) військовополонених до іншого місця тримання.

Представники чи уповноважені держав-покровительок можуть проводити з військовополоненими та їх представниками бесіди особисто або за допомогою перекладача.

Відвідування місць тримання військовополонених може бути заборонено тільки у разі нагальної воєнної потреби і лише як виняток та тимчасовий захід.

Делегати Міжнародного комітету Червоного Хреста також користуються зазначеними правами.

14. Для висвітлення діяльності таборів та отримання інтерв'ю у посадових осіб та військовополонених представники засобів масової інформації можуть відвідувати табори за наявності спеціального дозволу.

15. Оформлення спеціальних дозволів представникам засобів масової інформації для відвідування таборів здійснює Мін'юст.

Допуск представників засобів масової інформації на територію таборів здійснюють начальники таборів на підставі виданого спеціального

дозволу, паспорта та редакційного посвідчення або іншого документа, що засвідчує належність до засобу масової інформації.

16. Відмова у видачі представникам засобів масової інформації спеціального дозволу для відвідування табору надається у разі, коли:

військовополонений відмовляється від зустрічі;

слідчий або суд, які здійснюють кримінальне провадження, не дають письмового дозволу на зустріч із військовополоненим.

17. У разі порушення представниками засобів масової інформації вимог встановленого режиму за рішенням адміністрації табору відвідування може бути припинено на будь-якій його стадії.

IV. Організація заходів приймання військовополонених до таборів

18. Для переміщення військовополонених від станції розвантаження до табору начальник табору виділяє необхідну кількість автомобільного транспорту.

До табору приймаються військовополонені, які за станом здоров'я можуть триматись в умовах табору. З метою недопущення поширення інфекційних захворювань у таборі військовополонені, що прибули, підлягають карантину строком на 14 діб, протягом яких вони тримаються у дільниці для карантину та діагностики.

19. Під час приймання до табору військовополонені в обов'язковому порядку проходять первинний медичний огляд з метою виявлення осіб, які становлять епідемічну загрозу для оточення, з педикульозом, коростою, які потребують надання екстреної або іншої медичної допомоги, та осіб з інвалідністю.

У разі виявлення у військовополоненого інфекційного, паразитарного, загальносоматичного та психічного захворювання його відразу ізолюють від решти військовополонених та госпіталізують до відповідного відділення медичної частини. Решта військовополонених проходять санітарну обробку з одночасною дезінфекцією одягу та майна і подальшим розміщенням у дільниці для карантину та діагностики.

Результати первинного медичного огляду військовополонених фіксуються у відповідній медичній документації.

20. Протягом карантину медичними працівниками щодня проводиться медичний огляд військовополонених.

V. Харчування військовополонених

21. Харчування військовополонених у таборі здійснюється за нормами згідно з додатками 2—5.

22. На продовольче забезпечення військовополонені зараховуються за наказом начальника табору на підставі акта приймання-передачі військовополонених та списків військовополонених, які начальник варти передає начальнику табору після прибуття варти.

23. Здійснюється організація триразового харчування військовополонених гарячою їжею. У разі неможливості за певних обставин забезпечити триразове харчування гаряча їжа готується двічі на добу, а між прийманням гарячої їжі видається проміжне харчування згідно з нормами заміни, визначеними у додатку 6.

24. Військовополонені приймають їжу в їдальні табору у визначений розпорядком дня час. Харчування військовополонених здійснюється під контролем персоналу табору. Військовополонені, які залучаються до виконання робіт, забезпечуються додатковим харчуванням з урахуванням фізичного навантаження під час їх виконання.

Військовополонені, які тримаються у дільниці для карантину та діагностики, закладі охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби, приймають їжу безпосередньо у таких місцях.

25. Харчування персоналу табору здійснюється окремо від військовополонених у визначений розпорядком дня час в окремих приміщеннях.

26. Військовополонені можуть залучатися до виконання допоміжних робіт з приготування їжі в їдальні табору та самостійного приготування наявної в них додаткової їжі.

27. Військовополонені забезпечуються достатньою кількістю питної води.

VI. Матеріально-побутове забезпечення військовополонених

28. Для військовополонених у таборах створюються належні побутові умови. Військовополонених розміщують в освітлених спальних приміщеннях, в яких наявне опалення та які відповідають нормам площі, об'єму повітря.

У таких приміщеннях забезпечуються належні санітарні умови та додержання протипожежних заходів. Військовополонені жінки розміщуються в окремих спальних приміщеннях.

У всіх приміщеннях кожного дня згідно з графіками військовополонені проводять прибирання з миттям підлоги та провітрюванням.

29. Усі військовополонені забезпечуються предметами одягу, білизни, взуття та постільними речами (далі – речове майно) безоплатно відповідно до норм належності згідно з додатками 7—10.

Для військовополонених, які залучаються до виконання робіт, зокрема на виробництві, передбачається змінний комплект одягу.

Порядок забезпечення речовим майном військовополонених у таборах визначається Мін'юстом.

Ремонт білизни та взуття проводиться в майстернях табору безоплатно, як правило, військовополоненими, які залучаються до робіт в таких майстернях.

30. Своєчасне проведення прання та заміни натільної і постільної білизни здійснюється в таборі щотижня.

Прання білизни проводиться військовополоненими в обладнаних для цього приміщеннях відповідно до норм витрат мийних засобів, визначених у додатку 11.

31. Миття військовополонених у лазні проводиться щотижня під контролем персоналу табору у визначений розпорядком дня час. Військовополонені забезпечуються засобами для миття та засобами особистої гігієни відповідно до норм, визначених у додатку 12.

32. Військовополоненим дозволяється куріння тютюнових виробів у встановлених місцях.

VII. Медичне забезпечення військовополонених

33. Медична допомога, зокрема первинний медичний огляд, контроль та аналіз стану здоров'я військовополонених у таборах, а також здійснення на територіях таборів державного санітарно-епідеміологічного нагляду організуються і проводяться медичними працівниками закладів охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби.

Екстрена медична допомога, а також вторинна (спеціалізована) та третинна (високоспеціалізована) медичні допомоги, паліативна допомога військовополоненим надаються у найближчих до табору закладах охорони здоров'я державної або комунальної форми власності, що не належать до сфери управління Мін'юсту, де така допомога може бути надана (далі – інші заклади охорони здоров'я).

У разі відсутності можливості надання військовополоненому необхідної йому спеціалізованої медичної допомоги медичними працівниками закладів охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби, такий військовополонений направляється в інший заклад охорони здоров'я.

Направлення військовополонених до інших закладів охорони здоров'я здійснюється лікуючими лікарями відповідних закладів охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби. Під час перебування в зазначених закладах охорона військовополонених здійснюється персоналом табору.

34. З метою запобігання виникненню і поширенню інфекційних хвороб серед військовополонених, а також перевірки загального стану їх здоров'я медичними працівниками закладів охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби організуються та проводяться не менше одного разу на місяць медичні огляди з обов'язковим фіксуванням ваги кожного військовополоненого.

У разі виявлення тілесних ушкоджень у військовополоненого медичний працівник негайно з моменту виявлення таких ушкоджень інформує правоохоронні органи відповідно до законодавства України.

35. Відомості про кожен випадок надання медичної допомоги військовополоненому та її результати, про направлення на амбулаторне та/або стаціонарне лікування відображаються у відповідній медичній документації.

Військовополоненим, які пройшли амбулаторне або стаціонарне лікування, видається виписка з медичної документації, копія якої надсилається також до Національного інформаційного бюро, функції якого відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 березня 2022 р. № 228 “Про визначення державного підприємства, яке виконує функції Національного інформаційного бюро” виконує державне підприємство “Український національний центр розбудови миру”.

36. Медична допомога військовополоненим, зокрема забезпечення їх лікарськими засобами, медичними виробами, технічними та іншими засобами реабілітації, здійснюється за рахунок бюджетних коштів.

Відшкодування витрат, пов'язаних з наданням платних медичних послуг, а також придбанням необхідних лікарських засобів, медичних виробів, технічних та інших засобів реабілітації, фінансування яких не передбачено за рахунок бюджетних коштів, здійснюється за рахунок особистих грошових коштів військовополоненого, якому надавалася медична допомога, коштів близьких родичів або інших осіб. Підставою для надання такої медичної допомоги є медичний висновок.

37. За клопотанням керівника закладу охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби та з дозволу начальника табору військовополонені, які за фахом є лікарями-спеціалістами (терапевтами, хірургами, стоматологами тощо) або належать до середнього медичного персоналу чи санітарів, залучаються для надання медичної допомоги військовополоненим, які належать до тієї самої держави, що і вони самі. У такому разі із зазначеними військовополоненими поводяться так само, як з медичними працівниками закладу охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби, а також їх звільняють від виконання інших робіт із збереженням за ними статусу військовополонених.

38. Визнання військовополоненого особою з інвалідністю здійснюється медико-соціальними експертними комісіями, що належать до

закладів охорони здоров'я при Міністерстві охорони здоров'я Автономної Республіки Крим, управліннях охорони здоров'я обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій, за направленням лікарсько-консультативної комісії відповідного закладу охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби.

39. Медичні працівники закладу охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби здійснюють нагляд та контроль за дотриманням вимог санітарного законодавства на території табору.

VIII. Залучення військовополонених до виконання робіт

40. Військовополонені залучаються до виконання робіт у сільському господарстві, на промисловості (за винятком металургійної, машинобудівної та хімічної промисловості), до громадських та будівельних робіт, які не мають воєнного характеру або призначення, навантажувально-розвантажувальних робіт, робіт з торговельного підприємництва та побутового обслуговування.

41. Праця для всіх працездатних військовополонених рядового складу є обов'язковою. Військовополонені розподіляються для виконання робіт з урахуванням їх віку, статі, військового (спеціального) звання (рангу), фізичного стану та стану здоров'я.

42. Для військовополонених встановлюється шестиденний робочий тиждень з одним вихідним днем, який надається їм здебільшого в неділю або в інший день. Крім того, кожному військовополоненому, який пропрацював один рік, надають відпочинок тривалістю вісім днів підряд, під час якого йому виплачують винагороду за працю.

Тривалість робочого часу для військовополонених (ураховуючи час на дорогу до місця роботи і назад до табору) не повинна перевищувати час робочого дня, встановленого для працівників певної галузі відповідного регіону України. Військовополоненим під час виконання робіт надається відпочинок усередині робочого дня не менше однієї години або так само, як це встановлено для працівників підприємства, на якому вони виконують роботи.

43. Військовослужбовці сержантського, старшинського складу та особи, до них прирівняні, можуть залучатися до виконання робіт лише як особи, які керують та контролюють роботу військовополонених з числа рядового складу. За проханням таких осіб їм також може бути надана інша подібна робота.

Офіцери, генерали та особи, прирівняні до них, до виконання робіт залучаються лише за їх згодою.

44. Військовополонені не залучаються до роботи, яка пов'язана з ризиком для їх життя і здоров'я, крім випадків, коли вони добровільно виявили бажання її виконувати.

45. Військовополонені, крім робіт, пов'язаних з наглядом за роботою військовополонених, обладнанням та утриманням у належному стані їх місць розташування і табору, в примусовому порядку можуть бути залучені до сільськогосподарських робіт, робіт у добувній або переробній галузі промисловості, за винятком металургійної, машинобудівної та хімічної промисловості, торговельного підприємництва, прикладного мистецтва та побутового обслуговування. Також військовополонені у примусовому порядку залучаються до громадських, будівельних, навантажувально-розвантажувальних робіт та робіт з комунального обслуговування, які не мають воєнного характеру або призначення.

46. У разі залучення військовополонених до виконання інших робіт вони мають право на оскарження відповідно до статті 78 Женевської конвенції.

Жодному військовополоненому не наказують виконувати роботу, яка може бути принизливою для військовослужбовця Збройних Сил України.

Військовополонені проходять підготовку з техніки безпеки та забезпечуються засобами з охорони праці не гірше, ніж персонал табору.

47. Направлення військовополонених на роботи у необхідних галузях господарства здійснюється після узгодження зазначеного питання з відповідними органами виконавчої влади.

48. Розподіл військовополонених на роботи здійснюється начальником табору.

Адміністрація табору зобов'язана максимально ефективно використовувати працю військовополонених та забезпечити відшкодування державі збитків щодо утримання табору.

Протягом карантину адміністрація табору повинна з'ясувати категорію працездатності, кваліфікацію та спеціальність військовополонених. Після цього визначається характер та місця робіт, до виконання яких їх буде залучено. Під час проходження карантину військовополонені можуть залучатися до виконання робіт тільки із самообслуговування в дільниці для карантину та діагностики.

49. Перевірка фізичного стану, розподіл військовополонених на роботи та щоденний контроль за їх працею здійснюються лікарсько-консультативною комісією закладу охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби.

До складу лікарсько-консультативної комісії входять: керівник відповідного закладу охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої

служби, не менше трьох лікарів, представники виробничо-технічного та фінансово-економічного підрозділів.

Лікарсько-консультативна комісія визначає придатність військовополонених до праці шляхом проведення медичних оглядів не менше одного разу на місяць та визначає тривалість робочого часу для військовополонених, які мають обмеження за станом здоров'я. При цьому враховується характер робіт, які будуть виконуватися військовополоненими.

Військовополоненим, які захворіли під час виконання робіт або постраждали внаслідок нещасного випадку, надається своєчасна кваліфікована медична допомога.

50. З урахуванням умов праці та обсягу робіт із складу військовополонених формуються команди для виконання спеціалізованих робіт. Команди формуються за принципом виробничої бригади.

Старшими команд призначаються офіцери, як правило, з числа спеціалістів та такі, що дали згоду виконувати покладені на них обов'язки. Старші команд від безпосередньої роботи на виробництві звільняються.

Робота з організації та комплектування виробничих підрозділів повинна виконуватися за згодою суб'єкта господарювання, на об'єктах якого військовополонені будуть залучені до її виконання.

Персонал виробничо-технічного підрозділу табору несе повну відповідальність за додержання в доручених їм підрозділах дисципліни в побуті та на виробничих ділянках, а також за виконання встановлених норм кожним військовополоненим. Розпорядження персоналу виробничо-технічного підрозділу в межах наданих їм прав, що пов'язані з виконанням робіт для військовополонених, є обов'язковими.

Оплата праці військовополонених визначається на підставі двосторонніх угод між табором та підприємствами, на яких будуть працювати військовополонені.

51. Розмір винагороди за працю військовополонених встановлюється у національній валюті України і не може бути меншим за розмір, встановлений статтею 62 Женевської конвенції. Військовополонені, які керують та контролюють роботу військовополонених, залучаються для надання медичної допомоги, так само отримують винагороду, як і ті військовополонені, які залучаються до виконання робіт.

Винагорода представників військовополонених, їх помічників виплачується з фонду, який поповнюється від прибутків крамниць табору. Розмір такої винагороди встановлюється представником військовополонених та затверджується начальником табору.

Військовополонені та держава, до якої вони належать, повідомляються про розмір встановленої щоденної винагороди за працю.

52. Військовополонений має право вимагати компенсацію від держави, від якої він залежить, у зв'язку з визнанням його особою з інвалідністю, якщо це пов'язано з його працею.

У такому разі військовополоненому видається виписка з відповідної медичної документації за формою, встановленою МОЗ.

Копія зазначеного висновку надсилається до Національного інформаційного бюро, а також через державу-покровительку – державі, до якої належить військовополонений.

IX. Релігійна, інтелектуальна та фізична діяльність військовополонених

53. Військовополоненим надається можливість для відправлення релігійних обрядів, проведення інтелектуальних, освітніх та оздоровчих занять, спортивних змагань, ігор та перебування на свіжому повітрі. З цією метою військовополонених забезпечують відповідними приміщеннями (місцями) та необхідним обладнанням.

54. Особи із складу медичного та духовного персоналу, затримані з метою надання допомоги військовополоненим, не вважаються військовополоненими. Зазначені особи користуються пільгами та захистом, передбаченими Женевською конвенцією.

55. Духовний персонал, як правило, залучається до виконання своїх обов'язків на благо військовополонених, що входять до складу збройних сил, до яких належать вони самі. При цьому представники духовного персоналу повинні дотримуватись вимог законів України та діяти згідно з професійною етикою.

Під час виконання обов'язків духовному персоналу дозволяється періодично відвідувати військовополонених, які перебувають у складі робочих команд або в закладах охорони здоров'я за межами табору. З цією метою в розпорядження осіб із складу духовного персоналу виділяються транспортні засоби. Виконання таких обов'язків не повинне порушувати внутрішнього порядку табору. Зазначених осіб не залучають до виконання робіт, що не пов'язані з релігійними обов'язками.

56. На прохання військовополонених або за ініціативою релігійних організацій можуть проводитися богослужіння та релігійні обряди.

Військовополонені відправляють релігійні обряди індивідуально або в обладнаному з цією метою приміщенні (куточку). Начальник табору на прохання військовополонених сприяє запрошенню осіб, які мають право проводити богослужіння, відправляти релігійні таїнства та обряди, визначає місце, час та умови їх проведення.

Відправлення релігійних таїнств та обрядів не повинне порушувати розпорядок дня, а також утискати права інших військовополонених, які утримуються в таборі.

57. Військовополонені не мають права, посилаючись на свої релігійні переконання, ухилятися від виконання своїх обов'язків, а також установлених вимог режиму тримання.

58. Військовополоненим дозволяється мати при собі і користуватися релігійною літературою, предметами релігійного культу індивідуального користування для натільного або кишенькового носіння, крім саморобних та колючо-ріжучих предметів.

59. Священнослужителі, релігійні провідники, наставники, інші представники релігійних чи благодійних організацій, які бажають надавати допомогу в задоволенні релігійних потреб військовополонених, можуть відвідувати табір за наявності дозволу на відвідування. Дозвіл на відвідування табору надається начальником табору.

Для отримання такого дозволу священнослужителі, релігійні провідники, наставники, інші представники релігійних чи благодійних організацій не пізніше ніж за п'ять робочих днів до запланованого відвідування табору подають заяву, в якій зазначають: повне найменування релігійної чи благодійної організації, її місцезнаходження, номер телефону (телефаксу); дату та час відвідування табору; прізвище, ім'я та по батькові представників релігійної чи благодійної організації, які планують відвідати табір, серію та номер паспорта, коли і ким виданий. До заяви додаються копії свідоцтва про державну реєстрацію та статуту релігійної чи благодійної організації.

За результатами розгляду заяви протягом трьох робочих днів з дати її реєстрації начальник табору приймає рішення про надання дозволу або мотивовану відмову в наданні дозволу на відвідування табору священнослужителями, релігійними провідниками, наставниками, іншими представниками релігійних чи благодійних організацій, про що письмово повідомляє автору звернення.

У разі відсутності в заяві необхідної інформації або копій відповідних документів, а також у разі стихійного лиха, епідемії, аварії важливих для життєзабезпечення систем, масових безпорядків, проявів групової непокори військовополонених автор звернення у триденний строк з дати реєстрації заяви письмово повідомляється про відмову в дозволі на відвідування табору.

60. З метою представництва інтересів військовополонених перед адміністрацією табору, міжнародними організаціями, що будуть надавати допомогу військовополоненим, з їх числа шляхом таємного голосування кожні шість місяців обираються довірені особи. Довірені особи можуть бути переобрані за рішенням загальних зборів військовополонених.

Довірені особи обираються в кожному таборі військовополонених. У кожній довіреної особи може бути кілька помічників, які обираються із складу військовополонених.

Кандидатури військовополонених, які обрані довіреними особами, до початку виконання своїх обов'язків повинні бути затверджені начальником табору. У разі відмови затвердження кандидатури обраного військовополоненого довіреною особою вмотивоване обґрунтування відмови надсилається до держави-покровительки.

У всіх випадках громадянство, підданство, мова та звичаї обраної із складу військовополонених довіреної особи повинні бути такими самими, що і у військовополонених, які її обирали.

Довірені особи повинні піклуватися про фізичне, моральне та інтелектуальне здоров'я військовополонених. Усі спірні питання щодо умов тримання військовополонених вирішуються як особисто військовополоненими, так і через довірених осіб. Довірені особи до виконання робіт не залучаються, якщо це перешкоджає виконанню їх завдань.

Х. Дисциплінарні стягнення

61. Дисциплінарні стягнення на військовополонених накладаються начальником табору (особою, яка виконує його обов'язки) або особою, якій начальник табору делегував такі свої повноваження.

62. На військовополонених можуть бути накладені такі дисциплінарні стягнення:

штраф у розмірі не більш як 50 відсотків авансу в рахунок грошового забезпечення та оплати за виконання робіт на строк не більше ніж 30 днів;

позбавлення пільг, які надані додатково до тих, які передбачені Женевською конвенцією;

позачергові наряди тривалістю не більше ніж дві години на день;

арешт.

Позачергові наряди тривалістю не більше ніж дві години на день до офіцерів не застосовуються.

63. Жодний військовополонений не може бути покараний більше одного разу за одне і те саме діяння або за одним і тим самим обвинуваченням. Тривалість одного стягнення не повинна перевищувати 30 днів.

64. За здійснення втечі або спроби втечі з полону військовополонені притягаються до дисциплінарної відповідальності.

За вчинене правопорушення під час здійснення втечі або спроби втечі з полону військовополонені притягаються до відповідальності відповідно до законодавства України.

XI. Кошти військовополонених

65. З початком бойових дій на державному рівні може встановлюватись максимальна сума грошей, яку військовополоненим дозволяється мати при собі, готівкою або в іншій аналогічній формі. Надлишкова сума, яку військовополонені мали при собі і яку було вилучено чи здано добровільно, зараховується на їх особисті рахунки разом з будь-якими іншими грошовими сумами.

66. На кожного військовополоненого відкривається особистий рахунок, що містить відомості про суми, які необхідно виплатити, або суми, отримані як аванс грошового забезпечення, оплата за працю або з інших джерел, суми в національній валюті України, які були вилучені, а також суми, вилучені та конвертовані на його прохання в іншу валюту. Крім того, особистий рахунок повинен містити відомості про кошти, які видані військовополоненому готівкою або в іншій аналогічній формі, виплати, здійснені від його імені та на його прохання. Перекази коштів військовополонених здійснюються відповідно до статті 63 Женевської конвенції.

67. Усім військовополоненим виплачується щомісячний аванс грошового забезпечення у розмірах, визначених статтею 60 Женевської конвенції для відповідних категорій, який конвертується в національну валюту України.

Спеціальною угодою сторін конфлікту може бути визначено інший розмір авансу.

У разі коли суми авансу грошового забезпечення перевищують грошове забезпечення відповідних категорій військовослужбовців Збройних Сил України або з інших причин, до укладення спеціальної угоди сторін конфлікту про зміну таких сум військовополоненим продовжується зарахування цих коштів у кредит рахунків. Тимчасове обмеження сум, які виплачуються з авансів грошового забезпечення, повинне бути обґрунтованим та становити не менше ніж розмір авансу грошового забезпечення категорії I або відповідної категорії військовослужбовців Збройних Сил України. У такому разі про причини зазначених обмежень повідомляють державі-покровительці.

68. Військовополоненим виплачується додаткове грошове забезпечення, яке надійшло від держави, до якої вони належать, за умови, що такі суми однакові для кожного військовополоненого однієї категорії. Таке грошове забезпечення також зараховується на особистий рахунок військовополоненого.

69. Щомісячні аванси грошового забезпечення, які видаються військовополоненим, вважаються авансами, виданими державою, до якої вони належать. Такі аванси та інші виплати погоджуються між сторонами конфлікту (заінтересованими державами) після закінчення бойових дій.

70. Військовополоненим за встановленими відповідними правилами може надаватись можливість придбання послуг та речей за межами табору. Платежі за такі послуги та придбані речі здійснюють особисто військовополонені або адміністрація табору, яка після цього зараховує їх на особисті рахунки військовополонених.

71. Військовополонені завжди можуть ознайомитись із своїми особистими рахунками та отримати копії рахунків. Представники держави-покровительки під час відвідування табору також мають право перевірити зазначені рахунки.

Біля кожного запису в особистому рахунку військовополонений або довірена особа, яка діє від його імені, ставить свій підпис. У разі переведення військовополоненого з одного табору до іншого з ним переводиться його особистий рахунок. Під час передачі військовополоненого іншій державі грошові суми, які йому належать, також передаються. На всі інші кошти, які залишаються на кредиті рахунків військовополонених, вони одержують відповідне свідоцтво.

72. Після припинення функціонування табору кредитне сальдо спеціального фонду передається міжнародній благодійній організації для використання на благо військовополонених, які мають однакове громадянство з особами, що робили внески до спеціального фонду.

У разі загальної репатріації зазначені прибутки залишаються в Україні, якщо не існує будь-якої іншої угоди між Україною та іншими державами – учасницями конфлікту.

73. Під час звільнення або репатріації військовополоненому видається документ, підписаний начальником табору, в якому зазначається кредитне сальдо, що належить військовополоненому на той час.

74. Списки, що містять усі дані про всіх військовополонених, перебування яких у полоні закінчилося у зв'язку з репатріацією, звільненням, втечею, смертю чи в іншому випадку, із зазначенням розміру їх кредитного сальдо надсилаються через державу-покровительку урядові держави, до якої належать військовополонені. Кожен аркуш таких списків засвідчується начальником табору.

ХІІ. Порядок отримання листів, поштових карток та посилок

75. Військовополоненим дозволяється відправляти і отримувати листи (телеграми) без обмеження їх кількості. Вручення листів, що надходять, проводиться призначеними працівниками табору, в присутності яких

військовополонений зобов'язаний їх розпечатати. Якщо військовополонений відмовиться розпечатати конверт та представити його вміст, такі дії здійснюють призначені працівники табору в присутності кількох військовополонених. Виявлені при цьому заборонені вкладення (речі) вилучаються. Цензурування кореспонденції, яку надсилають або отримують військовополонені, здійснюється відповідно до статті 76 Женевської конвенції.

Перелік предметів, виробів і речовин, зберігання і використання яких військовополоненим заборонено, визначений у додатку 13.

76. У разі потреби кількість листів та поштових карток, які надсилає військовополонений, може бути тимчасово обмежена начальником табору, але вона не повинна бути менше ніж два листи і чотири поштові картки на місяць (без урахування карток-повідомлень). Інші обмеження застосовуються у разі, коли держава-покровителька вважає, що це відповідає інтересам військовополонених.

За нагальної потреби військовополоненим дозволяється надсилати телеграми, вартість яких вносять на дебет їх рахунка або сплачують коштами, що є в їх розпорядженні.

77. За відсутності спеціальних угод між Україною та іншими заінтересованими державами про порядок отримання та розподіл колективних посилок допомоги вони розподіляються представниками військовополонених відповідно до Правил, що стосуються колективних посилок допомоги військовополоненим, що додаються до Женевської конвенції.

78. Військовополонені звільняються від усіх поштових зборів, за винятком додаткових авіаційних зборів, відправлення письмової кореспонденції, поштових посилок та грошових переказів.

До безоплатного поштового пересилання допускаються посилки масою до 5 кілограмів. Гранична маса збільшується до 10 кілограмів для посилок, вміст яких не може бути розділений, і для посилок, які адресовані в табір чи представникам полонених для розподілу між полоненими.

Витрати на пересилання посилок, призначених для допомоги військовополоненим, які через свою вагу або з будь-якої іншої причини не можуть бути відправлені їм поштою, оплачуються Україною на всіх контрольованих нею територіях. Інші держави – учасниці Женевської конвенції оплачують витрати з пересилання на власних територіях.

Під час розрахунків між призначеними операторами тарифи не застосовуються до службових посилок і посилок військовополонених, за винятком витрат на повітряне перевезення авіапосилок.

79. Огляд посилок військовополонених, за винятком посилок із друкованими або письмовими матеріалами, здійснюється в присутності

адресата або його товариша, який також є військовополоненим і якого він уповноважив належним чином.

ХІІІ. Організація поховання, репатріація, госпіталізація в нейтральні країни та звільнення військовополонених

80. Повідомлення про смерть військовополоненого за формою згідно з додатком 14 та акт про смерть військовополоненого за формою згідно з додатком 15, засвідчені начальником табору, негайно передаються до Національного інформаційного бюро.

В актах обов'язково зазначаються відомості про померлого військовослужбовця, час, місце та причина смерті, час і місце поховання та інші дані, необхідні для впізнання могили в подальшому.

За фактом смерті військовополоненого адміністрація табору негайно інформує правоохоронні органи відповідно до законодавства України.

81. Поховання військовополонених проводиться на окремих ділянках існуючих кладовищ, що розташовані поблизу табору, або окремо створених ділянках місцевості, розташування яких узгоджується з місцевими органами виконавчої влади під час формування табору. Ділянки створюються з дотриманням таких норм: для поховання однієї особи виділяється

4 кв. метри площі, відстань між могилами – не менше 1 метра.

82. Списки померлих та місця їх поховання обов'язково зберігаються в адміністративному відділенні табору та після закінчення бойових дій передаються державі, до якої належали померлі військовополонені.

83. У разі складення померлим військовополоненим заповіту він повинен без затримок передаватись до держави-покровительки, а засвідчені його копії – до Національного інформаційного бюро.

Заповіти повинні складатися військовополоненими таким чином, щоб вони відповідали вимогам визнання їх дійсними згідно з вимогами законодавства держави, до якої належать військовополонені.

84. Безпосередній репатріації на батьківщину незалежно від звання та кількості підлягають невиліковні поранені та хворі військовополонені, розумове чи фізичне здоров'я яких суттєво погіршилось, поранені та хворі, які, за висновком лікаря, ймовірно не одужають протягом року, стан яких потребує догляду та розумове чи фізичне здоров'я яких суттєво погіршилось, поранені та хворі, які одужали, але розумове чи фізичне здоров'я яких має ознаки стійкого погіршення. Військовополонені підлягають репатріації після того, коли за станом їх здоров'я буде можливе перевезення.

Жодний військовополонений, включаючи поранених або хворих, придатний для репатріації, не може бути репатрійований під час бойових дій усупереч його бажанню.

85. Під час бойових дій сторони конфлікту за сприяння заінтересованих нейтральних держав організують госпіталізацію хворих та поранених військовополонених до нейтральних держав.

До нейтральної держави можуть бути госпіталізовані поранені та хворі, одужання яких можливе протягом року з дати поранення або з початку хвороби, якщо їх лікування в нейтральній державі забезпечить швидке одужання, а також військовополонені, розумовому або фізичному здоров'ю яких, за висновком лікарських комісій, серйозно загрожує перебування в полоні.

Якщо між сторонами конфлікту немає спеціальних угод про визначення тих випадків інвалідності чи хвороби, наслідком яких є безпосередньо репатріація або госпіталізація до нейтральної держави, такі випадки встановлюються згідно з принципами, викладеними в Типовій угоді з питання безпосередньої репатріації та госпіталізації в нейтральних країнах поранених і хворих військовополонених та Положенні про змішані медичні комісії, що додаються до Женевської конвенції.

На початку бойових дій для огляду поранених та хворих військовополонених і прийняття всіх необхідних рішень, що стосуються їх репатріації, утворюються змішані медичні комісії. Призначення, обов'язки та діяльність таких комісій повинні відповідати Положенню про змішані медичні комісії, що додається до Женевської конвенції. Змішані медичні комісії повідомляють про прийняте рішення кожному військовополоненому, який пройшов огляд, та видають йому свідоцтво про репатріацію за формою згідно з додатком 16.

Військовополонені, які за результатами огляду медичної комісії визнані тяжкопораненими або тяжкохворими, можуть бути репатрійовані без обов'язкового огляду змішаної медичної комісії.

Огляду змішаної медичної комісії насамперед підлягають поранені або хворі військовополонені, рекомендовані представником військовополонених чи державою, до якої вони належать, або організацією, яка надає допомогу військовополоненим, що визнана такою державою. Інші військовополонені також можуть бути оглянуті зазначеною комісією.

86. Дисциплінарне стягнення, накладене на військовополоненого, яке він не відбув, не може перешкоджати його репатріації.

87. Військовополонені, яких тримають під вартою у зв'язку із судовим переслідуванням або засудженням та які підлягають репатріації або госпіталізації до нейтральної країни, можуть бути репатрійовані або госпіталізовані до закінчення судового процесу або відбуття покарання.

Прізвища військовослужбовців, яких будуть тримати під вартою до закінчення судового процесу або відбуття покарання, повідомляються державі, до якої вони належать.

88. Витрати на репатріацію військовополонених або перевезення їх до нейтральної країни, починаючи з кордону України, бере на себе держава, до якої вони належать.

89. У разі закінчення бойових дій військовополонені без зволікань підлягають звільненню з полону та поверненню на батьківщину без затримки із суворим дотриманням принципу, згідно з яким забороняється повертати чи видавати будь-яку особу іншій державі, якщо є серйозні підстави вважати, що їй там може загрожувати застосування катувань, переслідування чи інші серйозні порушення прав людини. З цією метою у таборі складається план повернення військовополонених та графік вибуття команд військовополонених до місць їх передачі (залізничні станції, морські або річкові порти, аеропорти тощо).

90. Після узгодження плану повернення військовополонених з відповідними центральними органами виконавчої влади в таборі здійснюються такі заходи:

- видається наказ начальника табору про підготовку та проведення повернення військовополонених з полону;

- складаються списки команд для відправлення військовополонених;

- опрацьовуються особисті та інші документи військовополонених;

- проводиться згорання та припинення виробництва, що здійснювалося в таборі;

- повертаються виробничі команди, які працювали за межами табору;

- закриваються особисті рахунки військовополонених та здійснюється остаточний розрахунок за виконану роботу;

- здійснюється видача особистих речей (крім особистої зброї, якою вони були нагороджені) та коштів, які були вилучені у військовослужбовців під час захоплення в полон (безпосередньо перед посадкою на транспорт);

- здійснюється підготовка речей, які не можуть бути взяті із собою військовополоненими, для транспортування на батьківщину.

91. Військовополонений має право письмово звернутися до закладу охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби з метою отримання достовірної і повної інформації про стан свого здоров'я, зокрема ознайомлення з відповідною медичною документацією, що стосується його здоров'я, а також отримання виписки з неї.

92. Витрати на репатріацію військовополонених в усіх випадках справедливо розподіляються між Україною та державою, до якої належать військовополонені.

93. Військовополоненим дозволяється взяти із собою особисті речі, кореспонденцію та посилки, які надійшли на їх адресу, вага яких не повинна перевищувати 25 кілограмів на одну особу.

Інші особисті речі військовополонених залишаються на зберіганні та пересилаються їм відразу після укладення з державою, до якої вони належать, угоди про умови транспортування та оплати пов'язаних з цим витрат.

94. Вимоги військовополоненого у разі неповернення йому особистих речей та грошових сум після закінчення полону надсилаються державі, до якої належить військовополонений. Усі особисті речі, які не повернуто військовополоненому, замінюють за рахунок держави.

95. У всіх випадках військовополоненому видається документ, підписаний начальником табору, із зазначенням причин, з яких речі, кошти або інші цінності не були повернуті. Копія зазначеного документа надсилається до Національного інформаційного бюро.

96. Військовополонені, стосовно яких здійснюється кримінальне провадження, можуть бути затримані до закінчення суду, а у разі потреби – до відбуття покарання. Військовополонені, засуджені за злочин, можуть бути затримані до відбуття покарання. Україна та інші держави – учасниці конфлікту повідомляють одна одній прізвища таких осіб.

XIV. Особливості функціонування дільниць для тримання військовополонених

97. Охорона установ Державної кримінально-виконавчої служби, в яких утворені дільниці для тримання військовополонених, нагляд за військовополоненими та проведення оперативної діяльності серед військовополонених здійснюються персоналом таких установ відповідно до законодавства України.

Несення служби на території дільниці для тримання військовополонених здійснюється з використанням спеціальних засобів.

Кожна дільниця для тримання військовополонених безпосередньо підпорядковується начальнику установи Державної кримінально-виконавчої служби. Комплектування посад начальника дільниці для тримання військовополонених та персоналу здійснюється відповідно до законодавства України.

Організаційна структура дільниці для тримання військовополонених визначається Мін'юстом.

98. Харчування військовополонених, які утримуються в дільницях для тримання військовополонених, здійснюється у порядку, передбаченому розділом V цього Порядку.

99. Миття військовополонених, які утримуються в дільницях для тримання військовополонених, а також забезпечення їх предметами одягу, білизни, взуття та постільними речами здійснюються у порядку, передбаченому розділом VI цього Порядку.

100. Надання медичної допомоги військовополоненим, які тримаються в дільницях для тримання військовополонених, зокрема забезпечення їх лікарськими засобами, медичними виробами, технічними та іншими засобами реабілітації, засобами особистої гігієни першої необхідності, а також ведення медичної документації, здійснення державного санітарно-епідеміологічного нагляду в дільницях для тримання військовополонених організуються і проводяться у порядку, передбаченому для військовополонених, які тримаються в таборах.

ПЕРЕЛІК

продуктів харчування та предметів першої необхідності,
які військовополонені можуть купувати в крамницях, отримувати
в посылках та зберігати при собі

I. Продукти харчування

Продукти харчування фабричного (заводського) виготовлення з діючим строком реалізації, які можуть зберігатися за кімнатної температури, крупи, макаронні вироби, крем-суп, пюре, паста, мюслі, пластівці, цукор та кава – до 1 кілограма кожного найменування, свіжі фрукти та овочі, а також чай та тютюнові вироби фабричного розфасування.

II. Предмети першої необхідності

Одяг, головні убори, взуття та постільні речі встановленого зразка за визначеними нормами;

поясні ремені, кашне, носові хустинки, нитки та вироби з них;

годинники (1 штука);

дзеркало, бритви електричні або механічні, а також безпечні з касетними головками;

сірники – не більше 10 коробок, запальнички одноразового використання – не більше 5 штук;

предмети першої необхідності та засоби особистої гігієни (мило, зубний порошок чи паста, зубна щітка, гребінець, крем, піна чи гель для гоління, крем після гоління, дезодорант (кульковий, сухий) не на спиртовій основі, шампунь, манікюрні ножиці), спеціальні засоби гігієни для жінок;

підручники і навчальне приладдя, література та періодичні видання, зокрема релігійного змісту, письмовий папір, зошити, олівці, авторучки, чорнило, стержні, конверти, марки, листівки;

шашки, шахи, доміно, нарди (по одному комплекту);

негабаритні музичні інструменти;

спортивний інвентар і матеріали (за винятком тих, що належать до заборонених предметів);

щітки для одягу та взуття, крем для взуття;

нескляний посуд, пластмасові футляри для окулярів, мила та зубних щіток;

електрокип'ятильники потужністю не більше 0,5 кВт;

натільні хрестики та інші предмети культу, крім саморобних;

для жінок додатково рейтузи, пояси, марля, гігієнічні пакети, защіпки, вата, косметика не на спиртовій основі, крем для обличчя та рук, прикраси.

За наявності відповідного медичного висновку військовополонені можуть зберігати при собі медичні вироби, технічні та інші засоби реабілітації, а також лікарські засоби, необхідні для підтримання життєдіяльності організму.

- Примітки:
1. У користуванні військовополонених також залишаються засоби індивідуального захисту, розпізнавальні знаки та знаки державної належності, нагороди, відзнаки, предмети обмундирування.
 2. Вироби і речовини понад встановлену кількість здаються на склад табору для зберігання.
 3. Загальна вага предметів і речей, які належать військовополоненому, в усіх випадках не має перевищувати 25 кілограмів (з урахуванням тих, що містяться на складі).
-

Додаток 2
до Порядку

НОРМА

харчування військовополонених, які тримаються в таборах
або дільницях для тримання військовополонених (загальна),
на одну особу на добу

Найменування продуктів	А	Б	Значення
	загальна норма, грамів	норма дієтичного харчування, грамів	енергетична цінність 100 грамів продукту, кілокалорій
Хліб із суміші борошна житнього обдирного і пшеничного першого сорту	500		189
Хліб пшеничний із борошна другого сорту	150	650	221
Борошно пшеничне другого сорту	10		324
Крупа, усього:	120	130	
у тому числі: пшоняна	45		348
вівсяна	20	30	303
рис		30	330
манна		20	328
інша ¹	35	60	
Бобові	20		298
Макаронні вироби	20	20	335
М'ясо ²	100	100	168
Риба ³	100	100	99
Масло тваринне		27	692
Жири тваринні топлені, маргарин	40		712
Олія	20	20	899
Цукор	30	30	379
Чай	1	1	
Сіль ⁴	12	12	
Картопля	550	550	80
Овочі, усього:	250	250	
у тому числі: капуста	150	150	27
Буряк	20	20	42
Морква	20	20	32
цибуля ріпчаста	30	30	41
огірки, помідори	30	30	11
Лавровий лист	0,1	0,1	
Томатна паста	3	3	99
Сумарна енергетична цінність, кілокалорій	3026,2	3059,4	
Вміст білків, жирів, вуглеводів у грамах			
Б –	95,09	97,8	
Ж –	90,81	70,36	
В –	457,33	500,67	

¹ Крупа інша: перлова – 320 кілокалорій у 100 грамах продукту, пшенична – 325 кілокалорій, ячмінна – 324 кілокалорії, кукурудзяна – 337 кілокалорій у 100 грамах продукту.

² Енергетична цінність м'яса встановлена для яловичини другої категорії.

³ Дозволяється видавати молоко (2,5 відсотка жирності – 52 кілокалорії) замість риби при дієтичному харчуванні не більше двох разів на тиждень згідно з нормами заміни продуктів.

⁴ Дозволяється для інших потреб (соління овочів, сала, обробка м'ясних колод та інше) додатково витребувати необхідну кількість солі, але не більше 8 грамів у розрахунку на одного споживача на добу.

Додаток 3
до Порядку

НОРМА

харчування для військовополонених, зайнятих на важких роботах чи роботах із шкідливими умовами праці⁵, на одну особу на добу

Найменування продуктів	А	Б	Значення
	загальна норма, грамів	норма дієтичного харчування, грамів	енергетична цінність 100 грамів продукту, кілокалорій
Хліб із суміші борошна житнього обдирного і пшеничного першого сорту	500		189
Хліб пшеничний із борошна другого сорту	200	750	221
Борошно пшеничне другого сорту	20		324
Крупа, усього:	140	160	
у тому числі: пшоняна	55		348
Вівсяна	25	40	303
рис		20	330
Манна		20	328
інша ¹	40	80	
Бобові	20		298
Макаронні вироби	40	40	335
М'ясо ²	120	120	168
Риба ³	120	120	99
Масло тваринне		27	692
Жири тваринні топлені, маргарин	40		712
Олія	20	20	899
Цукор	35	35	379
Чай	1,2	1,2	
Сіль ⁴	12	12	
Картопля	600	600	80
Овочі, усього:	300	300	
у тому числі: капуста	150	150	27
буряк	30	30	42
морква	40	40	32
цибуля ріпчаста	40	40	41
огірки, помідори	40	40	11
Лавровий лист	0,1	0,1	
Томатна паста	3	3	99
Сумарна енергетична цінність, кілокалорій	3477,55	3527,74	
Вміст білків, жирів, вуглеводів, грамів			
	Б –	116,51	119,68
	Ж –	98,43	78,24
	В –	531,41	586,13

¹ Крупа інша: перлова – 320 кілокалорій у 100 грамах продукту, пшенична – 325 кілокалорій, ячмінна – 324 кілокалорії, кукурудзяна – 337 кілокалорій у 100 грамах продукту.

² Енергетична цінність м'яса встановлена для яловичини другої категорії.

³ Дозволяється видавати молоко (2,5 відсотка жирності – 52 кілокалорії) замість риби при дієтичному харчуванні не більше двох разів на тиждень згідно з нормами заміन продуктів.

⁴ Дозволяється для інших потреб (соління овочів, сала, обробка м'ясних колод та інше) додатково витребувати необхідну кількість солі, але не більше 8 грамів у розрахунку на одного споживача на добу.

⁵ Військовополонені, які тримаються в таборах або дільницях для тримання військовополонених, забезпечуються продуктами харчування за цією нормою та зайняті на роботах з особливо важкими або особливо шкідливими умовами праці, додатково одержують на одну особу: 200 грамів хліба із суміші борошна житнього обдирного та пшеничного першого сорту, 20 грамів сала, 10 грамів маргарину, 15 грамів цукру (сумарна енергетична цінність продуктів – 671,35 кілокалорії).

Додаток 4
до Порядку

НОРМА
харчування для хворих військовополонених, які перебувають
на лікуванні у закладах охорони здоров'я Державної
кримінально-виконавчої служби, на одну особу на добу

Найменування продуктів	А	Б	В	Значення
	загальна норма, грамів	для хворих на дистрофію, виразкову хворобу, авітаміноз, злюякісні новоутворення, грамів	для хворих на цукровий діабет грамів,	енергетична цінність 100 г продукту, кілокалорій
Хліб із суміші борошна житнього обдирного і пшеничного першого сорту	250	200	250	189
Хліб пшеничний із борошна другого сорту	250	250	200	221
Борошно пшеничне другого сорту	10	10	10	324
Крупа, усього:	70	70	70	
у тому числі: пшоняна	15	20		348
вівсяна	10	10	20	303
рис	10	10	15	330
манна	10	10	15	328
гречана			20	335
інша ¹	20	15		
Бобові	5	5		298
Макаронні вироби	20	30	20	335
М'ясо ²	100	150	150	168
Риба	100	100	100	99
Масло тваринне	20	40	47	692
Жири тваринні топлені, маргарин	15	10		712
Олія	20	20	15	899
Яйця курячі, штук		0,5	1	157
Цукор (або ксиліт)	40	45	20 (45)	379
Чай	1	1	1	
Сіль	10	10	10	
Картопля	450	450	450	80
Крохмаль картопляний	1	1		327
Овочі, усього:	300	350	700	
у тому числі: капуста	150	150	500	27
буряк	30	50	50	42
морква	40	50	40	32
цибуля ріпчаста	40	50	50	41

Найменування продуктів	А	Б	В	Значення
	загальна норма, грамів	для хворих на дистрофію, виразкову хворобу, авітаміноз, злякисні новоутворення, грамів	для хворих на цукровий діабет грамів,	енергетична цінність 100 г продукту, кілокалорій
огірки, помідори	40	50	60	11
Лавровий лист	0,1	0,1	0,1	
Томатна паста	3	3	3	99
Сумарна енергетична цінність, кілокалорій	2726,33	3114,32	3106,75	
Вміст білків, жирів, вуглеводів, грамів				
	Б – 86,43	109,95	112,22	
	Ж – 86,97	119,8	114,43	
	В – 399,47	399,08	407	

¹ Крупа інша: перлова – 320 кілокалорій у 100 грамах продукту, пшенична – 325 кілокалорій, ячмінна – 324 кілокалорії, кукурудзяна – 337 кілокалорій у 100 грамах продукту.

² Енергетична цінність м'яса встановлена для яловичини другої категорії.

НОРМА
харчування для військовополонених, які переміщуються,
на одну особу на добу

Найменування продуктів	Кількість, грамів
Хліб із суміші борошна житнього обдирного і пшеничного першого сорту	700
Консерви м'ясорослинні в асортименті (1/250 грамів)	500
або консерви рибні (1/250 грамів),	500
або консерви риборослинні (1/250 грамів)	500
Сало	20
Цукор	30
Чай	1
Сіль	10

Примітки: 1. За цією нормою забезпечуються:

військовополонені, які переміщуються з таборів або дільниць для тримання військовополонених;

військовополонені, взяті під варту та затримані, під час перебування в судовому засіданні та проведення слідчих (розшукових) дій;

військовополонені, звільнені, під час прямування до місця проживання.

2. У разі забезпечення продуктами харчування за зазначеною нормою на добу харчування за іншими нормами не здійснюється.

НОРМА
заміни продуктів харчування військовополонених, які тримаються
в таборах або дільницях для тримання військовополонених,
на одну особу на добу

Найменування продуктів	Кількість, грамів	
	продукту, що замінюється	продукту, який пропонується для заміни
Хліб із суміші борошна житнього обдирного і пшеничного першого сорту замінюється:	100	
сухарями з борошна житнього обойного, пшеничного та другого сорту		60
галетами звичайними з борошна пшеничного обойного та другого сорту		60
борошном житнім обдирним і борошном пшеничним першого сорту		42
хлібом з борошна пшеничного другого сорту		28
хлібом білим з борошна пшеничного першого сорту		85
Хліб білий з борошна пшеничного першого сорту замінюється:	100	
сухарями з борошна пшеничного першого сорту		65
борошном пшеничним першого сорту		75
галетами звичайними з борошна пшеничного першого сорту		65
вафлями		55
батонами звичайними і нарізними з борошна пшеничного першого сорту		95
хлібом з борошна пшеничного вищого сорту		85
хлібом з борошна пшеничного другого сорту		105
Хліб з борошна пшеничного другого сорту замінюється:	100	
сухарями з борошна пшеничного другого сорту		65
борошном пшеничним другого сорту		70
галетами звичайними з борошна пшеничного другого сорту		65
Борошно пшеничне першого сорту замінюється:	100	
рисом		100
макаронними виробами		100
крупкою манною		100

Найменування продуктів	Кількість, грамів	
	продукту, що замінюється	продукту, який пропонується для заміни
Борошно пшеничне другого сорту	100	
замінюється:		
крупною різною		100
Крупа різна замінюється:	100	
крупями, що не потребують варки		100
рисом		100
макаронними виробами		100
концентратами круп'яними, крупоовочевими та овочевими		100
борошном пшеничним другого сорту		100
картоплею свіжою		500
овочами свіжими		500
овочами квашеними і соленими		500
картоплею і овочами сушеними, пюре		100
картопляним сухим, картопляною крупкою, картоплею і овочами сублімаційної сушки		
консервами овочевими і бобовими		500
натуральними та маринованими (додавати заливку)		
консервами овочевими перших обідніх страв без м'яса		375
консервами овочевими заправними		250
консервами овочевими закусочними		375
Рис замінюється:	100	
макаронними виробами		100
крупною манною		100
борошном пшеничним першого сорту		100
Крупа манна замінюється:	100	
рисом		100
макаронними виробами		100
борошном пшеничним першого сорту		100
Макаронні вироби замінюються:	100	
крупною різною і бобовими		100
борошном пшеничним першого і другого сорту		100
М'ясо замінюється:	100	
м'ясними блоками на кістках		100
м'ясними блоками без кісток		80
субпродуктами першої категорії (у тому числі печінкою)		100
м'ясом птиці потрошеної		100
м'ясом птиці непотрошеної та напівпотрошеної		120
м'ясом сублімаційної і теплової сушки		33
ковбасою вареною і сосисками (сардельками)		80
м'ясокопченостями (шинка, грудинка, рулети, ковбаса напівкопчена)		60

Найменування продуктів	Кількість, грамів	
	продукту, що замінюється	продукту, який пропонується для заміни
консервами м'ясними різними		75
консервами м'ясорослинними із заліком у норму добового забезпечення жиру 12,5 грама і крупи різної 86 грамів	86	265
консервами із птиці з кістками		100
рибою (в охолодженому, мороженому, солоному вигляді без голови)		150
консервами рибними різними		120
сиром твердим		48
сиром плавленим		72
яйцями курячими, штук		2
Риба (в охолодженому, мороженому і солоному вигляді, потрошена без голови) замінюється:	100	
оселедцем солоним і копченим з головою		100
оселедцем солоним без голови незалежно від стану розбирання		85
горбушею солonoю з головою		100
горбушею солonoю без голови		85
рибою всіх видів і сімейств з головою незалежно від стану розбирання рибою	75	75
копченою і в'яленою		
рибним філе		70
рибою сушеною і рибою сублімаційної сушки		33
консервами рибними різними		80
консервами рибно-овочевими закусочними		120
консервами м'ясорослинними		100
консервами м'ясними різними		50
м'ясом		67
молоком		200
молоком сухим або сухим кислим молоком		60
сиром		50
сиром твердим		33
сиром плавленим		50
яйцями курячими, штук		1
Масло тваринне замінюється:	100	
олією		150
салом		100
жиром тваринним топленим		150
сметаною		300
сиром		200
молоком згущеним з цукром		330
Жири тваринні топлені, маргарин замінюються:	100	
маслом тваринним		67
олією		100
салом		100

Найменування продуктів	Кількість, грамів	
	продукту, що замінюється	продукту, який пропонується для заміни
жиром-сирцем		130
Олія замінюється:	100	
маслом тваринним		67
жиром тваринним топленим		100
жиром-сирцем		130
Молоко тваринне замінюється:	100	
молоком сухим, молоком сухим кислим та кисломолочними продуктами сублімаційної сушки		15
молоком згущеним з цукром		20
молоком згущеним без цукру		30
кавою натуральною або какао із згущеним молоком з цукром		20
кисломолочними продуктами (кефіром, молоком кислим, ацидофіліном)		100
сиром		30
сиром твердим		12
сиром плавленим		18
яйцями курячими		0,5
бринзою		24
рибою (в охолодженому, мороженому і солоному вигляді, потрошеною без голови)		50
Сир замінюється:	100	
молоком		333
молоком згущеним з цукром		66
молоком згущеним без цукру		100
молоком сухим, молоком сухим кислим		50
вершками		66
сметаною		50
сиром твердим		40
бринзою		80
Сир твердий замінюється:	100	
сиром		250
бринзою		200
молоком		825
молоком згущеним з цукром		165
молоком сухим		125
яйцями курячими, штук		3
Сметана замінюється:	100	
сметаною сухою		50
вершками		133
вершками згущеними з цукром		100
молоком		667
молоком згущеним з цукром		133
молоком згущеним без цукру		200
молоком сухим, молоком сухим кислим		100
маслом тваринним		40

Найменування продуктів	Кількість, грамів	
	продукту, що замінюється	продукту, який пропонується для заміни
Яйця курячі замінюються:	100	
порошком яєчним		15
меланжом яєчним		50
сиром		80
молоком		320
м'ясом		80
рибою		120
Цукор замінюється:	100	
карамеллю		50
варенням, джемом, повидлом		140
мармеладом		130
Кава натуральна замінюється:	100	
какао натуральним		100
кавою розчинною		40
кавовим напоєм		200
чаєм		25
Гірчичний порошок замінюється:	100	
гірчицею готовою, хрінном, соусом закусочним		600
Томатна паста замінюється:	100	
томатом-пюре		200
соусами томатними		100
соком томатним, помідорами свіжими		500
Крохмаль картопляний замінюється:	100	
концентратом киселю на плодкових і ягідних екстрактах		100
борошном пшеничним другого сорту		150
картоплею свіжою		500
Оцет замінюється:	100	
оцтовою есенцією		5
Чай замінюється:	100	
чаєм розчинним		80
кавовим напоєм		800
Соки плодів і ягідні замінюються:	100	
консервами овочевими закусочними		50
лимонною кислотою		1
і цукром		30
соком томатним, овочами		300
молоком		100
Концентрат киселю на плодкових і ягідних екстрактах замінюється:	100	
цукром		50
і чаєм		2
фруктами сушеними		67
Фрукти сушені замінюються:	100	
цукром		75
і чаєм		3

Найменування продуктів	Кількість, грамів	
	продукту, що замінюється	продукту, який пропонується для заміни
фруктами свіжими		500
кавунами		1500
динями		1000
компотами консервованими		250
концентратом киселю на плодових і ягідних екстрактах		150
повидлом		200
варенням, джемом		125
соками натуральними плодовими і ягідними		500
плодами і ягодами сублімаційної сушки		100
Фрукти свіжі замінюються:	100	
ягодами свіжими		100
кавунами		300
динями		200
фруктами сушеними		20
компотами консервованими		50
соками плодовими і ягідними натуральними		100
напоями фруктовими		130
варенням, джемом, повидлом		17
концентратом киселю на плодових і ягідних екстрактах		30
Дріжджі пресовані замінюються:	100	
дріжджами сушеними		100
Картопля замінюється:	100	
картоплею сушеною, пюре картопляним		20
сухим та сушеними овочевими сумішами		
овочами свіжими, квашеними і солоними		100
овочами сушеними		10
консервами овочевими перших обідніх страв без м'яса		75
крупною різною, бобовими, борошном		20
пшеничним першого і другого сорту		
консервами овочевими і бобовими		100
натуральними та маринованими (зелений горошок, квасоля, томати, огірки, щавель-пюре, морква, буряк), додаючи заливку		
консервами овочевими закусочними та салатами		75
консервами овочевими заправними		50
Овочі свіжі та солені замінюються:	100	
картоплею свіжою		100
картоплею сушеною, пюре картопляним		20
сухим і сушеними овочевими сумішами		
консервами овочевими перших обідніх страв без м'яса		75
овочами сушеними		10
консервами овочевими і бобовими		100

Продовження додатка 6

Найменування продуктів	Кількість, грамів	
	продукту, що замінюється	продукту, який пропонується для заміни
натуральними і маринованими (зелений горошок, квасоля, томати, огірки, щавель-пюре, морква, буряк), додаючи заливку		
консервами овочевими заправними		50
консервами овочевими закусочними і салатами		75
крупною різною, бобовими, борошном пшеничним першого і другого сорту		20
Цибуля ріпчаста замінюється:	100	
цибулею ріпчастою сушеною		10
цибулею зеленою		200
часником свіжим		50
Ксиліт замінюється:	100	
сорбітом		200

Примітка. У зазначених нормах 100 куб. сантиметрів молока умовно прийнято за 100 грамів.

НОРМА

належності речового майна для військовополонених чоловіків,
які тримаються в таборах або дільницях для тримання військовополонених

Порядковий номер	Найменування предметів	Одиниця виміру	Кількість предметів на одну особу	Строк носіння, років
1	Шапка трикотажна	штук	1	2
2	Головний убір літній	штук	1	2
3	Костюм бавовняний (куртка і двоє брюк)	комплектів	1	1
4	Куртка утеплена (на синтепоні)	штук	1	2
5	Білизна натільна (сорочка, кальсони)	комплектів	1	2
6	Майка	штук	2	2
7	Труси	штук	2	2
8	Фуфайка трикотажна	штук	1	1
9	Шкарпетки	пара	4	1
10	Черевики шкіряні або з текстильним верхом	пара	1	2
11	Напівчеревики літні	пара	1	2
12	Тапочки кімнатні	пара	1	2

Примітка. За зазначеною нормою може здійснюватися заміна предметів речового майна за рахунок отримання установою Державної кримінально-виконавчої служби, в якій утворено дільниці для тримання військовополонених, або табором для тримання військовополонених трофейного речового майна.

НОРМА

належності речового майна для військовополонених жінок,
які тримаються в таборах або дільницях для тримання військовополонених

Порядковий номер	Найменування предметів	Одиниця виміру	Кількість предметів на одну особу	Строк носіння, років
1	Хустка напіввовняна	штук	1	2
2	Напівпальто утеплене (на синтепоні)	штук	1	2
3	Сукня та хустка бавовняна	комплектів	1	1
4	Костюм демісезонний	комплектів	1	2
5	Фуфайка трикотажна	штук	1	1
6	Сорочка натільна	штук	2	1
7	Панталони бавовняні	штук	2	2
8	Бюстгальтер	штук	2	2
9	Шкарпетки	пара	4	1
10	Черевики шкіряні або з текстильним верхом	пара	1	2
11	Напівчеревики літні	пара	1	2
12	Тапочки кімнатні	пара	1	2
13	Халат	штук	1	2
14	Колготи	пара	2	1

Примітка. За зазначеною нормою може здійснюватися заміна предметів речового майна за рахунок отримання установою Державної кримінально-виконавчої служби, в якій утворені дільниці для тримання військовополонених, або табором для тримання військовополонених трофейного речового майна.

НОРМА
належності постільних речей для військовополонених,
які тримаються в таборах або дільницях
для тримання військовополонених

Порядковий номер	Найменування предметів	Одиниця виміру	Кількість предметів на одну особу	Строк експлуатації, років
1	Ковдра байкова	штук	1	3
	або напіввовняна	штук	1	4
2	Матрац ватяний	штук	1	5
3	Подушка ватяна	штук	1	5
4	Простирadlo	штук	4	2
5	Наволочка на подушку верхня	штук	2	2
6	Рушник	штук	2	1
7	Рушник гігієнічний	штук	1	1

Примітка. Рушники гігієнічні видаються військовополоненим жінкам.

НОРМА

належності постільних речей, спеціального одягу та спеціального взуття (інвентарне майно) для військовополонених, які проходять лікування у закладах охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби

Порядковий номер	Найменування предметів	Одиниця виміру	Кількість предметів на одне ліжко	Строк експлуатації, років
1	Костюм (куртка і брюки) госпітальний	комплектів	1	1
2	Халат госпітальний	штук	1	2
3	Ковдра байкова	штук	1	3
	або напіввовняна	штук	1	4
4	Матрац ватяний	штук	1	5
5	Подушка ватяна	штук	1	5
6	Простирадло	штук	4	2
7	Наволочка на подушку верхня	штук	2	1
8	Рушник	штук	2	1
9	Білизна (сорочка та кальсони)	комплектів	2	1
10	Туфлі госпітальні	пара	1	2

- Примітки:
1. Військовополонені, які направляються на лікування до закладів охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби, повинні мати при собі комплект одягу, необхідного за сезоном.
 2. Додатково до зазначеної норми може створюватися епідемічний фонд натільної білизни та постільних речей у кількості 5 відсотків кількості штатних ліжок.
 3. Для осіб, хворих на туберкульоз, післяопераційних та з дерматовенеричними захворюваннями, а також тяжкохворих, які потребують догляду, додатково видається одне простирадло на рік.
 4. Для військовополонених жінок видається додатково один рушник гігієнічний на рік.
-

НОРМА

витрат мийних засобів на прання речового майна та постільних речей для військовополонених, які тримаються в таборах або дільницях для тримання військовополонених

1. Прання мийними засобами

(грамів на 1 кілограм сухої білизни)

Порядковий номер	Речове майно (вид білизни)	Ступінь Забруднення	У пом'якшеній воді			У жорсткій воді		
			синтетичний пральний порошок	кальцинована сода	рідкий (желеподібний) засіб	синтетичний пральний порошок	кальцинована сода	рідкий (желеподібний) засіб
1	Куртка і штани бавовняні	I	22,5		10,5	27		10,5
		II	25			30		
		III	30			36		
		IV	37,5			45		
2	Білизна біла	I	27		10,5	36		10,5
		II	30			40		
		III	36			48		
		IV	45	6		50	8	
3	Білизна кольорова	I	22,5		10,5	27		10,5
		II	25			30		
		III	30			36		
		IV	37,5	3		45	5	

2. Прання милом і кальцинованою содою (грамів на 1 кілограм сухої білизни)

Порядковий номер	Речове майно (вид білизни)	Ступінь забруднення	У пом'якшеній воді		У жорсткій воді	
			мило 65 відсотків	сода	Мило 65 відсотків	сода
1	Куртка і штани бавовняні	I	20	3,5	24	5,5
		II	22	4	28	6
		III	26	5	33	7
		IV	33	7	42	9
2	Білизна біла	I	19	19	24	24
		II	21	21	27	27
		III	25	25	32	32
		IV	32	32	40	40
3	Білизна кольорова	I	20	3,5	24	5,5
		II	22	4	28	6
		III	26	5	33	7
		IV	33	7	42	9

3. Ознаки, за якими визначається ступінь забруднення

Ступінь забруднення	Ознаки
I	Мало забруднена білизна та одяг
II	Середньо забруднена білизна з плямами, потертими місцями
III	Сильно забруднена білизна з великою кількістю плям, дуже затертими місцями тощо
IV	Особливо забруднена білизна з побутовим і промисловим забрудненням (спецодяг, білизна для кухонь, їдалень тощо)

- Примітки: 1. Ступінь жорсткості води визначається шляхом проведення лабораторного дослідження, що здійснюється установами і закладами санітарно-епідеміологічної служби. Кольорова білизна (майка, труси) сортується за трьома ступенями забруднення. З метою поліпшення якості прання сильно забруднену білу білизну рекомендується відбілювати.
2. Для відбілювання використовується перекис водню (пергідроль). Робочий 3-відсотковий розчин перекису водню виготовляється шляхом розведення концентрованого. За наявності 30-відсоткового перекису водню його змішують з водою у відповідній пропорції 1:9 (1 літр перекису на 9 літрів води), а за наявності 35-відсоткового перекису водню – у пропорції 1:10,7. Для відбілювання 3-відсотковий розчин перекису водню подається в машину після заливання мийного засобу (з розрахунку 30 грамів 3-відсоткового розчину на 1 кілограм білизни). Для підсинювання білизни використовується синька, норма витрати – 0,6 грама на 1 кілограм білизни.
3. Мило і сода для прання білизни відпускаються за відсутності мийних засобів у сухому чи рідкому (гелеподібному) стані.
4. Під час прання білизни вручну витрати мийних засобів становлять на 1 кілограм сухої білизни: мило господарче 65-відсоткове – 30 грамів, сода кальцинована – 12 грамів.
-

НОРМА

витрат шампуню, мила на туалетні, санітарно-гігієнічні потреби, миття в лазні, засобів особистої гігієни для військовополонених, які тримаються в таборах або дільницях для тримання військовополонених

1. Забезпечення твердим або рідким милом та шампунем

Порядковий номер	Перелік осіб, які забезпечуються твердим або рідким милом	Кількість на одну особу на місяць, грамів			
		на туалетні потреби	на санітарно-гігієнічні потреби	на миття в лазні	
				мило	шампунь
1	Військовополонені:				
	чоловіки	100		100	20
	жінки	200		100	20
2	Військовополонені, які перебувають на стаціонарному лікуванні:				
	чоловіки	150		100	20
	жінки	200		100	20

2. Забезпечення засобами особистої гігієни

Перелік осіб, які забезпечуються засобами особистої гігієни	Кількість на одну особу				
	зубна паста, грамів (на місяць)	зубна щітка, штук (на три місяці)	одноразове лезо для гоління, штук (на місяць)	засіб для особистої гігієни, штук (на місяць)	туалетний папір, метрів (на місяць)
Військовополонені чоловіки	30	1	2		25
Військовополонені жінки	30	1		15	25

Примітки: 1. Кількість засобів особистої гігієни для військовополонених жінок (штук на місяць) за призначенням лікаря може бути збільшена залежно від тривалості менструального циклу та менструальної кровотечі.

2. Витрати твердого або рідкого мила на одне миття в лазні становлять 25 грамів на одну особу.
 3. Тверде або рідке мило, передбачене на санітарно-гігієнічні потреби, військовополоненим видається для місць загального користування (приміщення для умивання).
 4. На туалетні потреби та для миття в лазні видається тверде або рідке мило туалетне, на санітарно-гігієнічні потреби – тверде або рідке мило господарче. У разі відсутності мила туалетного дозволяється заміняти його милом господарчим і навпаки.
 5. Під час дії карантину рекомендовано використовувати тверде або рідке мило з дезінфекційними властивостями.
 6. Для миття столово-кухонного посуду і столових приладів норми витрат синтетичних мийних засобів становлять 120 грамів на місяць на одну особу.
-

ПЕРЕЛІК
предметів, виробів і речовин, зберігання і використання
яких військовополоненим заборонено

Будь-яка зброя, вибухові речовини і засоби вибуху, військове спорядження, бойові документи, а також спеціальні засоби та засоби активної оборони, оптичні прилади

Пересувні засоби

Будь-які напої із вмістом алкоголю та енергетичної дії, пиво, дріжджі, одеколон та інші вироби на спиртовій основі

Наркотичні засоби, психотропні речовини, їх аналоги та прекурсори, медичні вироби (за винятком лікарських засобів або їх аналогів, протезів, інвалідних візків або інших пристосувань, необхідних для підтримання життєдіяльності організму (з дозволу медичного працівника)

Радіоелектронні засоби, призначені для передавання чи приймання радіосигналів (радіостанції, мобільні телефони та зарядні пристрої до них, SIM-картки, картки поповнення рахунку мобільного зв'язку тощо), друкарські машинки, розмножувальні прилади

Комп'ютерна техніка, ігрові консолі та портативні комп'ютерні ігри

Ножі, бритви (крім електричних, механічних та безпечних з касетною голівкою) та інші гострорізальні і колючі предмети

Сокири, молотки та інші інструменти

Проводи, дроти, електричні спіралі, мотузки тощо

Гральні карти

Фотоапарати, фотоматеріали, хімікати

Топографічні карти, компаси

Спортивне знаряддя для заняття бойовими мистецтвами (боксерські рукавички та груші, рукавички для заняття рукопашним боєм, маківари тощо)

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО СМЕРТЬ
військовополоненого

Держава, до якої належить військовополонений, _____

Прізвище та ім'я _____

По батькові _____

Місце та дата народження _____

Місце та дата смерті _____

Звання та особистий номер
(написані на ідентифікаційному
жетоні) _____

Адреса сім'ї _____

Де та коли був узятий в полон _____

Причина та обставини смерті _____

Місце поховання _____

Чи позначено могилу та чи зможе її
в подальшому знайти сім'я _____

Чи зберігаються речі, які належать
до спадщини покійного, у себе,
чи вони пересилаються одночасно
з цим повідомленням про смерть

Якщо вони пересилаються, то через
якого посередника _____

Чи може особа, яка була біля
хворого під час його хвороби або в
останні хвилини його життя (лікар,
санітар, представник духовного
персоналу, товариш по полону),

повідомити які-небудь подробиці
про його останні хвилини та про
поховання

.....

(дата, печатка та підпис начальника
табору)

Підписи та адреси двох свідків:

Примітки: 1. Це повідомлення повинне бути складене двома або трьома мовами, зокрема мовою військовополоненого та українською мовою. Справжні розміри повідомлення про смерть 21×30 сантиметрів.

2. У разі коли військовополонений тримався у дільниці для тримання військовополонених, акт підписує начальник установи Державної кримінально-виконавчої служби.

АКТ
про смерть військовополоненого

_____ 20__ року м. _____

Ми, що нижче підписалися:

начальник табору _____,
(звання, власне ім'я, прізвище)

медичний працівник _____,
(власне ім'я, прізвище)

старший поховальної команди _____,
(власне ім'я, прізвище)

склали цей акт про те, що військовополонений _____

_____ (військове звання, власне ім'я, прізвище)

помер _____
(години, день, причина смерті)

_____ (діагноз та висновок, результати розтину тіла)

та похований _____
(зазначити місце поховання та орієнтири)

Дата та час складення акта _____

Місце складення _____

Начальник табору _____
(звання, власне ім'я, прізвище, підпис)

Медичний працівник _____
(власне ім'я, прізвище, підпис)

Старший поховальної команди _____
(власне ім'я, прізвище, підпис)

Начальник варті _____
(підписує, якщо військовополонений помер під час переміщення до табору)

МП

_____ 20__ року

Примітка. У разі коли військовополонений тримався у дільниці для тримання військовополонених, акт підписує начальник установи Державної кримінально-виконавчої служби.

СВІДОЦТВО ПРО РЕПАТРІАЦІЮ

Дата _____

Табір _____

Госпіталь _____

Дільниця для тримання військовополонених _____

Власне ім'я _____

Прізвище _____

Дата народження _____

Звання _____

Особовий номер _____

Номер військовополоненого _____

Поранення, захворювання _____

Рішення комісії _____

Голова змішаної медичної комісії _____

(найменування посади, звання (за наявності),
власне ім'я, прізвище, підпис)

МП

_____ 20__ року
